

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

371. An beneficium conferri possit alteri, quàm illi, in cujus favorem resignatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

ciuitate & dicecesi Hipporegensi, nec ibi fuisse usu receptam, Domini firmarint, habere ibi locum, quia publicata Romæ, & Papa voluit omnes & singulos proinde obligare & afficere, ac si fuisset illis singulariter intimata, & præsumi, esse in usu, quamdiu non fuit probatum contrarium. Quoad illud verò num supplicatio interposita à lege & constitutione generali suspendat interim ejus executionem, donec secunda iussio superueniat, remittit Garcias ad Rodrig. regular. qq. 10. 1. q. 6. n. 7. Valsq. in 1. 2. 10. 2. d. 156. n. 43. & Lorcam in 1. 2. d. 20. de ll. qui rectè, ut ait Garc. ostendunt non suspendere. De cetero stante illà Pii V. constitutione, excipi ab illa beneficia jurispatronatus, seu illa resignata coram Episcopo posse ab illo conferri suis consanguineis, cum consensu nimirum patroni, seu ubi hi ab illo presentantur, tradit Fond. p. 1. c. 3. n. 9. & p. 2. c. 3. §. 7. n. 3. citans Quatant. in sum. Bullar. v. benef. resign. loquentem in genere de beneficiis jurispatronatus, (quemadmodum & tradit Garcias loquendo generaliter p. 11. c. 3. n. 268.) & Riccium in decis. curia Neapolit. l. 3. decis. 81. restringentem hanc exceptionem ad beneficia jurispatronatus laicalis. Item conferre poterit Episcopus personis in dicta Pii V. Bulla nominatis vacantia per dimissionem clericatus (puta per contractum matrimonium, vel professionem militiæ; cum hæc non sit vacatio per resignationem, de qua loquitur Bulla illa Pii V. (ethi fortè dici posset resignatio tacita) Tond. cit. §. 7. n. 4. citans Riccium ubi ante decis. 307. Item vacantia per adeptionem alterius incomparabilis, ut Ricc. loc. cit. decis. 308. apud eundem Tond. n. 5. qui tamen ait, se non videre quomodo illa decisio Riccii subsistat; cum illa beneficia per adeptionem incompatibilis vacantia non possint resignari, sed debeant simpliciter dimitti, ut Garc. p. 11. c. 5. n. 58. & sint reservata Papæ, ut idem Garc. loc. cit. n. 60. Notandum etiam ex eodem Tond. cit. §. 7. n. 3. per familiares Episcopi intelligi eos, qui actu deserviunt Episcopo, & continuam exercent commensalitatem in ejus domo, ut Paris. l. 5. q. 6. n. 195. ubi cum hac constitutio non exprimat, qui sint consanguinei & affines, hic casus videtur relictus sub juris communis dispositione, juxta l. commodissimè. ff. de liberis & posthum. idemque dicendum de familiaribus, quod de jure communi sint omnes, qui subsunt alicui ratione potestatis, & cum eo cohabitant, juxta c. ult. de verb. signif. in 6. & ibi Gemin. in ult. not. & Bald. in l. 2. c. de testibus. vide eundem Paris. cit. q. 6. fusè agentem de penis in dicta constitutione contentis.

Questio 371. An beneficium conferri possit alteri, quàm illi, in cuius favorem resignatum?

Respondeo negativè. Lott. l. 3. q. 14. n. 42. Gonz. gl. 14. n. 28. quos vide. Resignatio enim, ubi admittitur, non censetur admisa ad favorem alterius quàm resignatarii. Lott. loc. cit. n. 36. & seq. apud quem loc. cit. n. 53. etiam vide, qualiter intelligatur conditio illa subintellecta in resignatione ad favorem, uti & n. 23. apud eundem Lott. vide resignationis in favorem formam.

****
***

PARAGRAPHVS VI.

Coram quibus, seu in quorum manibus fieri possit ac debeat resignatio?

Questio 372. An resignatio necessariò fieri debeat in manibus alicujus, & quidem Superioris, seu habentis ad hoc, nempe ad recipiendam resignationem, auctoritatem seu potestatem?

1. Respondeo ad primum affirmativè, seu debet fieri resignatio aliquo eam recipiente seu auctorizante, & non posse proprià auctoritate dimitti beneficium. c. admonet. de renunc. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 14. Laym. in cit. c. admonet. n. 2. Paris. l. 7. q. 8. n. 1. citans Anchar. in c. susceptum. de rescrip. in 6. & Abb. in c. quod in dubiis. de renunc. Azor. p. 2. l. 7. c. 19. q. 6. Pirh. ad tit. de renunc. n. 57. sicut enim beneficia sine alterius licentia & auctoritate obtineri, sic nec dimitti possunt. Proinde

2. Respondeo secundò: resignationem necessariò fieri debere coram Superiore, seu in manibus Superioris; præbentis ad hoc consensum suum seu licentiam, ac ita non nisi auctoritate Superioris interveniente deponi posse beneficium. Paris. l. 7. q. 1. n. 1. citans quàm plurimos, Garc. p. 11. c. 3. n. 219. Pirh. Azor. ll. cit. Barbof. loc. cit. & n. 4. dicens, de substantia resignationis esse, ut admittatur à Superiore. Siquidem per adeptionem beneficii devincit se Ecclesia, sive initus censetur quidam contractus inter beneficiarium & Ecclesiam, vi cuius obligatur ille servire Ecclesie, & hæc ipsum pro servitio præstito alere. Adeoque ab hac inferendi Ecclesie obligatione & onere se eximere, dictumque contractum rescindere nequit proprià auctoritate sine admittente Superioris, (qua proinde non est aliud, quàm absolutio quædam à dicto vinculo, Paris. cit. q. 1. n. 7.) beneficiatus. Barb. loc. cit. n. 15. Item cum beneficia sint bona Ecclesie, & in utilitatem Ecclesie instituta, merito jura cavent, ne clericus injussu Superioris beneficium dimittat, ne beneficia haberi videantur in patrimonio & in bonis suis, seu ne reputentur inter bona patrimonialia, de quibus liberè disponere potest beneficiatus, & ne Ecclesia debito destituatur ministro. Azor. loc. cit. Castrop. de benef. d. 6. p. 2. §. 2. n. 1. Cùmque beneficium in perpetuum collarum & obligatum est beneficiato, dum illud in titulum accepit, ita ut sine justa & gravi causa eo privari nequeat, æquum omnino est, ut vicissim beneficiatus beneficium dimittere nequeat, nisi Pralato Ecclesie resignationem acceptante. Laym. in c. admonet. de renunc. n. 2. & ex eo Pirh. Porro extenditur responsio, ut non solum locum habeat in habentibus verum beneficium ecclesiasticum, sed etiam in iis, qui servitio tantum alicujus Ecclesie aut pii loci in ordinatione pro illius necessitate vel utilitate sunt adscripti, juxta Trid. sess. 23. c. 16. ita ut nec tales locum illum deserere debeant sine consensu Episcopi, alioqui iis sacrorum exercitium sit interdicendum, Pirh. loc. cit. citans Fagn. in cit. c. admonet. n. 15. Paris. l. 7. q. 6. à n. 1. Quin & laici hospitalium administrationem habentes non possunt eam desere-